

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 29.

Indult Bétsből, Pénteken, Október' 7-dikén, 1831.

B é t s.

A' közelebb mult Kedden, ú. m. Oct. 4-dikén inneplették Béts Fővárosának valamint az egész Ausztriai Birodalomnak is hív lakosi a' Felsőes Ausztriai Tsászárnak a' mi legkegyelmesebb Királyunknak ditső neve napját, mellyen javok és boldogságok felől különösen a' mostani súlyos veszélyekkel teljes időben, atyai módon gondoskodó legjobb Fejedelmek eránt szereteteket és határtalan tiszteleteket az Ő hosszú életéért Istenhez hotsátott buzgó fohászkodásokkal, és jótétemények osztogatása által bizonyították meg.

Estve a' kivilágosított belső 's külső városi theatromokban minden szívet mélyen megillető érzékeny buzgósággal együtt énekelte a' nézősokaság a' színjátzói karral a' nép ezen kedves énekét: „Isten tartsd meg Tsászárunkat, Ferentz Atyánkat 's Urunkat: Nyujtsd életét sokára népeinek javára, 's a' t.

F r a n t z i a O r s z á g.

(A' Követek Kamarájában Sept. 19-kén tartott vitatásoknak folytatása.) Mauguin Ur után a' beszéllő széket a' külső dolgok Ministere (Sebastiani) foglalta el, 's a' kívánt dolgokról következő módon adott felvilágosítást. Belső megindulás nélkül minden igyekezetem mellett sem

állhatok ma fel ezen beszéllő széke. Mert ha a' Lengyel ország szerentsétségében való részvételemről szóllok, azt mondják, hogy minden azon Országot illető sajnálkozásom, tsak tettetett; ha pedig rövideden és egyszerűen beszélek, a' száraz beszéd vétkevel terheltem. Uraim! fontosok a' dolgok, fontosok és terhesek a' vádak is, mellyek ellenünk, ezen tekintetben fellétettek. En rendremindenre megfelelek, az Urak kötelessége seleteimről ítéletet hozni. Hallhatták az Urak, Mauguin Urnak ezen kinyilatkoztatását, hogy ő a' mult esztendőben hadat, ma pedig békességet kíván. Ő tavaly a' had, mi pedig a' békesség-rendezését követtük. Ne legyen terhekre az Uraknak, ha midőn ezen dolgok közelébbi vizsgálásába ereszkedem, némelly Előttök esmeretes dolgokat újítok meg emlékezetekben. Juliusi Revolucionknak egész Európára nézve igen nagy beható ereje volt. Orosz Ország azt valóságos meglegedetlenséggel fogadta. A' róla érkezett hírek hamisak voltak. Későbbben vett a' felől igaz tudósításokat. Az amazoktól okozott kedvetlen indulatok változtak ugyan, de nem egészen. Ámbár ezen kedvetlen indulatoknak bélyegével mind azon tselekedetek megváltak jegyezve, mellyeket Orosz Ország annak kezdetén véghezvitt; mindazáltal a' két Státus közt való egyesség meg maradt. Nem sokkal azután, úgy

mint Septemberben kiűtött a' Belga revolutio. A' Németalföldi Királyságot annak idejében Frantzia Ország ellen ellenséges tzelből állította fel közül akaratul Európa. Szomszedságunkban ezen 6 millio lakosokból álló Királyságban erős várak épittettek. Ezen építés átaljában minden hatalmasságok óltalma és vezérlése alatt azoknak költségén tététt. (Nagy részét azon költségnek Frantzia ország adója tette) Olly terhes idő szakaszt juttatnak azok eszünkbe, melly ha Frantzia ország okos és egyetértő lesz, vissza nem fog térni. — Uraim, a' belga revolutióra is nagyon figyelmetes lett Pétervára, látván az ellenünk állított alkotmányok összeomlását. A' Németalföldi Királyságnak semmiveléte Orosz Országot familiai interesséből különösen érdeklette. És mikor a' Hollandiai Király, ebben való biztában ott segítséget kért; Orosz Ország így felelt: — (íméhezemben a' levele) — hogy az nagyon sajnálja Wilhelm Király esetét, szívesen igyekeznék rajta segíteni, de magától, az ő Szövetségesei nélkül semmit sem tehet, — ezen írásban Frantzia Országról szó sint; — tsupa Belgiumot illető dolgokkal fordul fel. — Nem sokkal azután az Orosz a' Török határokról elhozott seregeit hirtokának N. Nyúgoti részére parantsolta. A' mi a' Frantzia Igazgatószekek értésére esvén, Pétervárában lévő Követének, az Orosz Udvarhoz teendő ezen nyilatkoztatást adáki, hogy ha azon seregek, mellyeket az Orosz Udvar Birodalma N. Nyúgoti részénél tart, ennek (Orosz Országnak) határain túl, a' Német földre belépnek, Frantzia Ország a' maga Interestéje és Méltóságához képest fog tselekedni. — Az alatt November végén kiűt a' Lengyel Revolutio. Ekkor; felejtven az Orosz udvar a' Juliusi és Belga revolutiót, tsak tulajdon Státusában lévő zenebonáról be-

szelle. Jól emlékeztven a' frantzia Igazgatószekek azon háborúkra, mellyeket a' Lengyelekkel együtt folytatott, ezen fontos történetreá nagyon behatott ugyan, 's részt vett a' Lengyel dolgokban; de látta azon nehézségeket mellyeken győzedelmeskedni kellene elébb; 's úgy segíteni a' kedvelt Nemzetet. Jól, értelmesen és okosan meg kellett fontolni annak következtéseit. Mind a' mellett is, tüstént a' békéltetéshez fogott. Nem esmeretlenek az Urak előtt a' lengyel háborúnak változó szerentséi. Jól tudják nevezetesen, hogy Prága köfalaihoz közel mint megverettettek a' Lengyelek. — Dekevással azután ismét öszveszedvén magokat 's Minsknél ellenségeikre támadván melly fényes győzedelmet nyertek azokon. Ettől a' szempillantástól fogva, más színt vett ugyan magára a' dolgok ábrázatja: de azomban tsakugyan nem felejté azt el Frantzia ország, hogy Lengyel Országnak, melly nem tengerrefekvő tartomány, semmi kikötőhelye nints, lakosainak száma 3 1/2 millióra megyen, és semmi természeti erősségei nintsenek, olyan országgal kell hadakozni, mellynek népessége 40, millió. — Azután történt az Ostrolenkai ütközet, hol a' Lengyelek sokat elvesztettek, seregeknek egy része pedig Litvániába vette magát. Most köti már szívére a' Frantzia Kabinét az Orosz Tsászárnak a' Lengyel dolog, értésére adván, hogy abban két Kérdést kellene gondolóra venni, mellyek közzül az egyik tsak magát személyesen Orosz Országot, a' másik pedig Európát illeti, és hogy a' Bétsi Congressusban állítódott fel ez a' Királyság, olly feltétel alatt, hogy az, mint Európának akár mellyik Státusa folyvást fenn maradjon. Ezen Királyság fenntartása tzelja eránt tiszta és bizonyos nyilatkoztatást kívántunk. — Mind Orosz mind Burkus Ország sőt minden Hatalmasságok egy szaj-

jal lélekkel kiáltotta ki és ígérték a' Lengyel Királyság fenn tartását. Az a' bizodalom tehát, mellyet a' Kamara Frantzia Ország nevében az eránt nyilatkoztatott ki, hogy ama vitéz Nemzetnek a' Lengyelnek Nemzetisége fenn fog tartódní, olly kívánságot teszen fel, mellynek tellyesítését az, olly forma szerént való éssokszori ígérés után várhatja. Hogy a' Tsászár, a' mit ígért valósággal is fogja telyesíteni, a' felől Hg Mórtemartot ezen szavaival tette bizonyossá „hogy a' Fejedelem szavaínak, mint az Isteni végzésnek változhatatlanoknak kell lenni.“ Azomban Nesselrodet is emlékeztettük a' burkus Igazgató széktől tett ígéretekre, és megkértük, hogy a' Lengyelek sorsa könnyebbítésére a' mit lehet, tenné, 's azoknak a' Tractatusok által védlett függetlenségét ígérné meg. Mind ezekre ő azt felelte, hogy abban annyival bizonyosabbak lehetünk, hogy Mikló s Tsászár nyilván kinyilatkoztatta azon szándékát, melly szerént, a' Lengyel Ország békességére teendő Rendszabásokról, az azokat is illető Hatalmasságokkal, t. i. Ausztriával és Burkus Országgal együtt fog értekezni. Minekutánna Uraim! Frantzia Ország ezeket mindeneknek tudtára nyilván vitte véghez, még itt nem állapodott meg; hanem Pétervárában közbenjárását ajánlotta, 's mikor az először ezen felelettel: „hogy arra nézve más hatalmasságok felszóllítása is szükséges“ visszavetettet, másodsor is próbát tett ugyan tsak Pétervárában. De ekkor sem nyert kívánt feleletet. Megkínálja tehát a' hatalmasságokat, hogy vele együtt legyenek a' Lengyelekért közbenjárók. Ezek sem fogadták el az ajánlást. Märekkor mit tehetett Frantzia Ország? — Ha kényszerítette volna őket, hogy ajánlását fogadják el — a' háború készen lett volna. — Legyen szabad nekem Uraim!

ez alkalmatossággal egy megesezt dolgot az Uraknak emlékezetébe visszahozni. Kiütvén 1789-ben a' Frantzia Revolutio, melly amaz esmeretes véres háborút vonta maga után; a' Nép uralkodását kívánó Pél, Amerikába folyamodott, Washington tól kérvén segítséget, ezen revolutió győzedelmének az Európa ellen folyó háborúban való előmozdítására. Washington azt, elfelejtkezvén azon szolgálatról, mellyet frantzia Ország az Amerikai Szövetséges Statusoknak tett, — és tsak az Ország interesséjére áltlván — egyenesen megtagadta. Ez által Washington úgy tünt elő mint a' ki a' népek szabadságát nem szereti, 's úgy halt meg is; de azért mind Házája, mind minden Népek áldják emlékezetét. Közben járásunknak ajánlása után tüstént tudósítottam a' Párisban lévő Lengyel követet, Pétervárában tett lépéseink felől, és azon tselekedeteinkről, melynél fogva minden Hatalmasságokat megszóllítottuk, hogy nekünk, ezen a' Lengyel függetlenségre vagy legalább a' lengyel Nemzetiségre és az emberiségre nézve illy hasznos szándékunk kivitelében adnának segítséget. — Azt mi soha sem mondottuk, a' mit reánk sognak, hogy 2 hónap alatt a' Lengyel Ország függetlenségét elfogjuk esmerni. Valamint azt sem tanátsoltuk soha, hogy a' Lengyelek a' háborúnak megtámadólag való folytatásával hagyánának fel. A' milyen oktalan és gondatlan lett volna az, a' ki illyen ígérést tett volna, éppen ollyan lett volna az is, a' ki hitelt adott volna annak, hogy azt 2 hónap alatt ki lehetett vinni. De azonkívül ugyan lehet e' azt tsak képzelní is, hogy ez az ígélet Lengyel országnak, mostani környülállásaihoz képpeszt használt volna valamit? Ellene mondhatatlan törvényes írások bizonyítják a' Lengyel munkálkodások menetelét. A' Lengyel Igazgatószéktől Sk r z y n e c k i hez kü-

dött Biztosságnak törvényesen estek tudtára az ő tzeljai; imé ezek az Irások, mellyek kezemben vagynak, bizonyítják, hogy Skrzyneckinek a' legjobb baráti, előre hotsátván az ő jeles tulajdonságainak megesmerését, tették ezen ítéletet, „hogy neki t. i. Skrzyneckinek nints a' had megtámadólag való folytatására nagy tehetsége, hogy néki az ő vgyázó előre látása szüntelen kémélést javasol, és hogy ő mindenek felett a' lengyel vért akorta megkímélni, egyszóval ő felvett rendszere mellett állhatatosan megmaradt. Ugyan Uraim! így lévén a' dolog, hogy lehet a' Frantzia Igazgatószekeet vadolni a' lengyel hadi munkálkodásokért és a' Varsóban történt dolgokért? — Továbbá Mauguin Ur eszközöket ajánl, mellyek által Lengyel Országot és Varsót megtarthatnók volna: ilyenek nevezetesen: a' Lengyel Ország függetlenségének elesmerése, — hajösseregünknék a' balticum tengerre való küldése. Bizonyosan nem tudja az a' jó Ur, hogy a' Lengyeleknek a' Balticum tengeren kikötőhelyek nintsen, — mert a' Polagenibe 50 Tonnás hajónál nagyobb he nem mehet. De kérdés, miért nem küldöttünk hát a' Fekete Tengerre? Felelet, mivel annak a' Dardanellákon és a' Bosporuson kellett volna keresztül menni, a' minék magát a' Török bizonyosan ellene szegezte volna. A' Konstantinápolyban volt Követünk haza hívására, a' mit az érdemes Mauguin Ur hasonlóképpen szemre hányásképpen hoz fel ellenünk ezt felelem. Mi, mindeneknek tudtára, követtük a' Békesség rendszerét, 's azt úgy, mint a' mellyben Frantzia Országnak haszna forog, szentül megtartottuk, meg fogjuk tartani ezután is, 's azt kívánjuk, hogy minden Udvaroknál lévő Követeink is megtartsák. — A' mi Török Országban lévő Követünk, Német országból kapott levelek-

ből azt hallván, hogy Ausztria és Frantzia Ország között, vagy talán még Frantzia és Orosz Ország között egyenetlenség támadt, a' Török Fő Tanáts elébe tüstént egy írást ad, mellyben azt felszólítja, hogy itt az idő, mellyben a' rajta elkövetett méltatlanságokért bosszút állhat. A' Török (mert meg kell valani, hogy akár hozzá akár egy holttesthez beszélt volna a' Követ, mind egy vóit) a' következő nap az Irást minden nála lévő Követeknek megmutatván, még az nap a' Kabinetokhoz is elindította. Ezen írást nem sokidő múlva kapja a' Frantzia Udvar is. De mivel, arról, a' Követ két hivatalos levelében, mellyeket Udvarához akkor tájban küldött, semmi legkissebb említést sem tett, a' dolgot költeménynek vélvén, fel se vette, míg nem annak valósága felől egynehány nap múlva tsakugyan meggyőződött. 'S ekkor hívta haza Frantzia ország a' maga követjét, azon vélekedésénél fogva, hogy az ő Agenseinek magokat szorosán kell a' kezeknél lévő rendszabásokhoz tartani (tetszés, és ezen szavak: a' nélkül egy Igazgatószeke sem állhat fel) és így éppen nem az Orosz Udvar kívánságára. — Mondják meg az Úrak igaz lélekkel, hiszik e', hogy a' Lengyel Ország függetlensége meg esmerése által a' szerentsétlen Varsónak sorsa könnyebbedett volna? bizonyára azzal egyebet nem tettünk volna, hanem, hogy haszon nélkül magunkat 's sorsunkat szerentséltettük volna. — Azon, a' mit a' Beszélő Mauguin Ur Persiáról mondott soká nem mulatok. Tudják az Úrak, mit tehet ez az Ország. Ha mi ezt Orosz Ország ellen fegyverre hívtuk volna — bizonyosan úgy tsinált volna, mint a' Török tselekedett. — A' Burkus Ország ellen tett vádakra ez a' feleletem: Én azt tartom, hogy Lengyel Országba egyetlen egy Burkus katona

sem lépett be. Mikor azt mondjátok, hogy miért nem kényszerítettük a' Burkust arra, hogy igazi nem pedig olyan tsalárd Neutralitást tartson, a' millyet-tartott; vagy arra, hogy a' Lengyelek számára küldött pénzünket és fegyvereinket földjökön bocsássa keresztül; ugyan akkor azzal vádoltok, hogy miért nem igdítottunk hadat ellene? Ugyan ha Frantzia Ország abban az állapotban lett volna, meg szenvedte volna e', hogy valami hatalmasság neki ezt mondja: Státus-tokban benn ezt vagy amazt tsinalnotok nem szabad, és mivel mi akarjuk, meg kell engednetek, hogy pénzünk és fegyvereink országotokon keresztül ebbe 's ebbe a' Tartományba menjen. Nem Uraim! nem ez a' Nemzetek jussa? Ha ti effőle igazságtalan kívánságaitok által kényszerítettétek volna is ezt a' hatalmasságot, hogy haddal támadjon meg benneteket, — mi azt tselekedni nem akartuk. (Tetszés) — Az említett hivatalos tudósítások letartóztatásáról ezt közlöm: Mikor, — a' mint már mondtam, — én a' Lengyel követet tudósítottam a' Pétervárában és minden egyéb Hatalmasságoknál tett lépéseinkről, egyszersmind arra kértem, hogy ugyan ezt izeje meg Varsóba. E' végre ő tőlünk egy Tiszt számára útlevelet kért, — azt ki adattam — a' mi tsupa szívesség volt. Ennél a' Tisztnél frantzia hivatalos levél nem volt. — Berlinen akadály nélkül keresztül megy — és Pösenen túl tartóztatódik le — mert a' mint mondják, itt a' Cholera már uralkodott, 's annál fogva neki további útazása előtt Contumatiát kellett tartani. Egy kis faluba vitetvén ott másodsor kénytelenítettett vesztegelni. Ez ugyan nem volt helyes dolog, — de elég ok volt e' arra, hogy érte hadat kezdjünk? Eppen így kellett a' ragadós nyavalya Uralkodása miatt Mornay Urnak is, ki Pétervárából útazott vissza, a' Con-

tumatiákon letartóztatódni. Kérem a' Kamarát; mondja ki minden előítéletektől és indulatoskodásoktól szabadon vélekedését; hogy ugyan helyes ok e' ez a' háborúra?

A' Belgiumi dolgokra fordítom beszédemet. Belgium Revolutiót indít. Frantzia Országnak eszeágában sints, hogy a' Hollandiai Királyt akadályoztassa azon szándéka kivitelében, hogy azokat, kiket alattvalóinak nevezett, ismét hatalma alá hajtja. Kikiáltánk a' nem avatkozás principiumát. Ennek valóságos Interessék, nevezetesen azon Interessék voltak tzéljai, mellyek a' Nemzetek lételehez és fennmaradásához vagynak köttelve. Ehezképest, kiűtvén a' belga Revolutió, Frantzia Ország azonnal kinyilatkoztatta, hogy mihelyt Belgiumba valamely hadi sereg lábát beteszi, abban a' pillantatban a' Belgák segítségére a' Frantzia sereg is ugyan azt fogja tenni. E' részben a' Neutralitást minden szentül megtartotta. Sokan azt mondják, hogy a' Belgák, Közönséges társasági Igazgatást akartak felállítani, 's mi akadályoztattuk meg őket. Én nem tudom, honnan került ez a' hír, mert ez előttem egészen új. Annyit tudok, hogy mikor én Ministerré lettem, a' Belga Congressus, Monarchiáról 's Függetlenségéről, de Közönséges társaságról soha sem szólt. És mégis mindennap vetik szemünkre, hogy mi nem tsak azt akadályoztattuk, hanem azt is hogy Belgium magát Frantzia Országgal öszve kaptsolja. A' mi Belgiumnak Frantzia Országgal való öszve kaptsoltságát illeti, — nem Nemzeti és így nem közönséges, hanem tsak egy-néhány emberek kívánsága volt, mellyel t. i. ezek a' Frantzia Ország nevében azon titkos mesterségeskedéseknek akartak véget vetni, mellyek Belgiumot ismét a' Hollandia alá való eséssel fenyegették. Továbbá még ezt is kérdik né-

melyek; „miért engedétek meg, hogy a' Belga thronust, egy Anglus Hertzeg foglalja el?“ Ezen szemre hányás magában eloszlik, mihelyt 1-ször, Leopoldnak Királyi beszédét, mellyben, annak Frantzia Országhoz való vonattatása, a' legvilágosabb szavakkal van kifejezve. 2-szor, azon anglus Ujságokat, mellyek a' Ministereknek azt hányják szemekre; hogy Belgiumot Frantzia Orzágnak által adták; — és 3-szor, Lord Cancellarius Broughamnak beszédét, mellyben az, Frantzia Ország eránt való szíves érzéseit; békesség szeretetét, olly nemes emberhez illő módon fejezi ki. — Hogy Hertzeg Leuchtenbergnek a' belga thronusra való lépését miért ellenzettük, arra való okainknak (mellyek esmeretek) helyesvöltáról már ma senki sem kételkedik. A' Nemouri Hertzegnek, kit a' Belgák a' Frantzia Kabinét akarata ellen választottak Királyoknak, (De marçay: Mitsoda? a' Frantzia Igazgatószek akarata ellen, — ez egészen új dolog előttem) azért nem engedte meg a' Frantzia Kabinét a' Korona elfogadását, hogy az ebből származandó kettős háborút (először t. i. az által vételért, 2-szor annak megtartásáért) kikerülje. De meg, Uraim! már ma nem is módi, a' Familiai szerentse megerősítéséért hadakozni. — Azt is mondják némelleyek: „mitsoda természet ellen való dolog, egy időben esmerni el Belgium Függetlenségét és Neutralitását?“ Jól tudjuk mi azt Uraim! hogy a' Neutralitás nem megsérthetelenség. Mi a' Neutralitást megemertük. De mellyik Ország van Belgiumhoz, akár testi (a' Szomszédásra tzelozván) akár lelki (a' Sympathiát értvén) helyeztetésére közelebb, mint Frantzia Ország? Ha tehát a' Neutralitás valahá megsértődnek, mi reánk abból haszon hárúlna, nem mintha azt mi is megakarnánk sérteni, mert mi kö-

telességünket mindenkor tiszteletben tartjuk, hanem mivel az által más Hatalmasság sértette volna meg a' magáét (Tettség). — Hogy Hollandiának Belgium ellen való készüllete a' mi figyelmetességünket magára vont, és így reánk nézve véletlen nem volt, megtetszik onnan: Hogy ha, a' mint némelleyek beszélnek, Hollandia azt a' készülletet, a' többi hatalmasságokkal való alattomos egyetértésben bízván tette; mi is ditsekedhetünk azon Elörelátással, 's annak szerentsés következésével, hogy a' Hollandiai seregeknek Belgiumba való bemenetelek előtt, Leopold Királynak, a' maga általmazására 50,000 katonát ajánlottunk.“ —

(Végezete következik.)

Lengyel Ország.

A' Lengyel Királyságnak Fő-Kormányozója Gróf Paskievits, a' Lengyel Ország lakosihoz és Mánásaihoz Proclamatiot botsátott, mellyben közhírré teszi, hogy ő a' Tsászárral egyetértőleg, ideigvaló Igazgatószeket állított fel, és arra az Ország rendbeszedését 's a' Nemzet java bálorságban való helyeztetését bízta. Ezen ideig való Igazgatószek, valóságos titkos Tanátsos Engel Urnak Elölülése alatt, több Orosz és Lengyel Föemberekből áll. Minden Lengyelek ezen igazgatószeknek a' Nemzet javára tzelozó és pontos Határozásaira igazittanak.

Varsóból Sept. 25-kán érkezett tudósítások után a' Po'seni Ujság jelenti: hogy Ő Felsege a' Tsászár, Főhadivezér Gróf Paskievits-Eriwanskít Varsó megvétele által a' Lengyel lázzadásnak ditsőségesen lett elvégezéséért, ezen melléknévvel Varszawski Hertzegrangra méltóztatott felemelni. — Az eddig Zakróczyban volt Országgyűlés és

Nemzeti Igazgatóságok egészen eloszlott. Lengyel Országának Módlinon felyüleső része is Orosz seregekkel van megrakva. Az ideig való Igazgatóságok szerényen munkálkodik. Az Isteni tiszteletet illető dolgok Professor Gróf Skarbekre, a' Törvény ki szolgáltatás Gen. Kosseckire, a' Finantzia Statusanátos Fuhrmannra, a' Katonai dolgok pedig Rautenstrauchra vagynak bízva. Gen. Berg és még a' Módlinnállévő lengyel sereg közt az alkudozások folynak — de némellyeknek makatságok miatt nehezen lesz jó következesek.

Ugyan azon Ujság írja a' Lengyel-szélekről: hogy Sept. 20 kán a' Lengyelek Módlint oda hagyván, Plockba mentek, Tokary és Radziwillow között, éppen azon a' helyen, a' hol hajdan Napoleon a' Visztulán keresztül ment, hirtelen hídát vertek. Ezen egy rész lengyel katonaság által szállott, más rész pedig a' készülétek nem léte miatt meg maradt elébbeni helyén. Az által költözött résznek Vezére Gen. Böhm, emez pedig még annélkül van, General Uminskit, a' kit akart, semmi módon reá nem vehetvén, hogy azt magára vállalja.

A' Lengyel határszélekről Sept. 27-kén (Burkus Status Ujság). Éppen most jött a' tudósítás, hogy Módlint Orosz sereg foglalta el, — a' Lengyelek pedig a' Visztula jobb partján a' Burkus határszélek felé közelítnek. A' Visztula balpartjára szállott, mintegy 2000 főből álló lengyel sereg ismét Plockba húzta magát vissza.

Gróf Krukovieckinek, Varsó feladása után, az Orosz Tsászárhoz írt levele: Sire! Ebben a' szempillantásban vévén az engedelmet, hogy az egész Lengyel Nemzet nevében Ts. K. Felségeddel beszélhetek, Ő Excellentiája Főhadi vezér Gróf Paskievits által a' Felsé-

ged atyai szívéhez folyamodom. Midőn minden feltétel nélkül adjuk magunkat Felségednek, mint Királyunknak alája, meg vagyunk győződve a' fölől, hogy a' multakról meg nem emlékezvén, egyedül Felséged gyógyíthatja be azon mely sebeket, mellyek hazánkon ejtettek. Varsó Sept. 7-kén estve 6 órakor.

Gróf Krukoviecki.

Berlin Oct. 2-kán. Éppen most jött ez a' tudósítás stafeta által, hogy a' Lengyel hadi seregek még fennállott része Sept. 29-kén a' Burkus földre általjött és fegyvereit lerakta; 4000 ember Schilnonál és 10,000 ember Gollub táján telepedett le 's ott őrizettel körül vétetett.

O r o s z O r s z á g.

A' Journal de St. Petersburg Sept. 17-kén. Azon levélnek, mellyben Gróf Paskievits, az Orosz Seregnek Sept. 6-kán és 7-kén tett hadi munkálkodásairól, Ő Felségét az Orosz Tsászárt tudósítja, végén ezt olvassuk: Ezen ütközetben seregünköl özveséggel kevés híján 1000 emberünk esett el. Gen. Báror Geismar és Hertzeg Gortschakoff, úgy szinte General Martycoff is, golyóbissal sebesítették meg. — Gen. Gróf Nostiz és Gen. Sass pedig nagy megzúzást kaptak. Ezeken kívül 176 különböző rangú tisztjeink és 4202 közembereink sebesítették meg.

B e l g a O r s z á g.

A' Belga Moniteur a' Királynak következő rendelését jelenti: „Mi Leopold 's a't. rendeltük és rendeljük. Hadi Ministerünknek meg van hagyva, hogy az tegye az Országháza elébe a' következő foglalatú Törvényjavallatot.

1. Tzikk. A' Király tetszése szerént, minden idegen seregeknek meg engedheti, hogy azok az Ország földén megszálljanak vagy azon keresztül menjenek. 2-dik Tzikk. Ezen törvénynek kötelező ereje pedig csak a' Békességig van. Brüssel Sept. 22 kén 1831. Leopold.

B u r k u s O r s z á g.

Breslóból Sept. 19-kén írják: hogy a' vizek 8 napig tartó esőzés után, megáradván (t. i. 24 lábnyi magasságra) és a' f. h. 16 kára viradóra árkokból nagy erővel kiöntvén a' Bresló és körülötte lévő Falukon azoknak határain igen nagy károkat okoztak. — Berlinben 27-kén Septemberig, Choleraiban megbetegedtek 780-an, meggyógyultak 139-en, meghaltak 458 ban. Orvosoltatnak 185-an.

Egy Berlini levélből Sept. 22-kén (allgemeine Zeitung) olvassuk: Mielta a' Cholera, mellytől olly régen félünk, közöttünk vagyon, azt csak úgy nézzük mint a' szokottjárvány nyavalyákat (p. o. a' himlöt), mellyek sokszor veszedelmesebbek, mint a' mint még eddig a' Cholera magát nálunk viselte. Közönségesen kevesebb figyelmet fordítanak itten reá az emberek, mint az ollyan vidékeken, a' hova még csak várják, és minden hiszi, hogy mértékletes életmódjával, magatartásával a' veszedelmet kikerüli. Az ide való familiák közzül igen kevesen hagyták el Berlint, mások is jönnek vissza. A' nyavalya harmadik hétre érte el azt a' legfelső gradust, a' mellyről már mindég alább száll. Egyéberánt Sept. 29-dik napjáig megbetegedtek mindössze 841, — meggyógyultak 187, meghaltak 521-en orvosoltatnak 155-an.

B é t s.

Béts belső és külső városaiban Choleraiban:

Oct. 3 dikán déltől fogva 4-kén délig megbetegedtek 65 an; kigyógyultak 24-en, meghaltak 24.

Oct. 5 kéig délben ismét megbetegedtek 55 ten, kigyógyultak 20 an, meghaltak 26 tan.

Oct. 6 káig délben, ismét megbetegültek 75-ten, kigyógyultak 21-en, meghaltak 35 ten-

E' szerént Sept. 14 kétől eddig a' megbetegültek száma a' belső városban 924-re, a' külső városokban 803 ra, összesen 1727-re megy; kigyógyultak eddig 524 en; meghaltak 722 ten; és még orvoslás alatt maradtak 481-en.

M a g y a r O r s z á g.

Komárom, Győr és Moson Vármegyékből jött hivatalos tudósítások szerént a' cholera ezekben annyira alább hagyott, hogy annak teljes megszűnését rövid idő alatt reménylhetni. Győrben, a' hol 640-en lettek áldozatai, Sept. 15-ko olta senki se kapta el.

Kassáról írják hogy ott a' cholera, minekutánna benne 528 meghaltak Sept. 4-ke olta egészen megszűnt.

A' pénz folyamata October' 6-kán; közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligatóziói 30
 Az 1820-béli sorsosok, — —
 Az 1821-béli hasonlók, 1229/10
 Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligatóziói, 42 for. keltek, mind Conv.
 A' Bank-Aktziák keltek 986 for. ton
 Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)